

عنوان مقاله:

بررسی رابطه سبک های دلبستگی با پرخاشگری در دانش آموزان

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی مدیریت، روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد جهانگیری - فارغ التحصیل ارشد رشته برنامه ریزی درسی، دانشگاه آزاد اسلامی سنندج

جلال کریمی - فارغ التحصیل ارشد دانشگاه پیام نور جوانرود

خلاصه مقاله:

سبک های دلبستگی به عنوان مکانیزم تنظیم عواطف می تواند تعیین کننده ی الگو های خشم در دوران کودکی و بزرگسالی باشد، زیرا الگو های دلبستگی در دوران بزرگسالی نیز باقی میماند. عدم مهار خشم، سبب انواع مشکلات جسمی و روانی شود. هدف از انجام این پژوهش بررسی رابطه سبک های دلبستگی با پرخاشگری در دانش آموزان می باشد. این پژوهش به روش مروری کتابخانه ای و مطالعه ی پژوهش های انجام شده در این زمینه انجام شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که طبق یافته های تحقیق، افرادی که دارای سبک دلبستگی ایمن بودند، پرخاشگری کمتری نسبت به سبک دلبستگی اجتنابی و مضطرب داشتند. میزان سبک دلبستگی ایمن نوجوانان دارای بیشترین فراوانی و سبک دلبستگی اجتنابی کمترین فراوانی را دارا بودند. کیفیت دلبستگی فرد می تواند نوع ارتباطات وی را در آینده و همچنین میزان رشد، سلامت، چگونگی مقابله با تنیدگی ها و هیجانات، استقلال و عدم وابستگی و همچنین ابتلا به اختلالات روانی را پیشبینی کند. روابط و نقش پیش بین متغیر های سبک های دلبستگی و خود کنترلی در هیجان خشم دانش آموزان، پیشنهاد می شود برنامه های آموزشی ویژه ای در اختیار متخصصان فعال در حوزه ی آموزش و پرورش و هم چنین خانواده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، دلبستگی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1566163>

